

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Isus Hristos este Dumnezeu adevărat.

Credința noastră ne învătă, cumcă Isus Hristos este Mântuitorul cel făgăduit și trimis dela Dumnezeu, el este nu numai om adevărat ci și Dumnezeu adevărat.

O știm aceasta din prorociile profeților și din mărturia Părintelui ceresc, o știm din însași mărturia Mântuitorului Isus, dovedită prin învățăturile și faptele sale. Se dovedește acest adevăr de credință prin mărturia Apostolilor și prin învățătura Bisericii.

Sfinții mucenici unanim marturisesc acest adevăr și când la vreme au fost luați în goană pentru credința lor, au fost mai bucuroși să sufere celea mai îngrozitoare chinuri ba chiar și moarte de cât să tăgăduiască dumnezeirea lui Hristos.

La începutul veacului al patrulea (317 după Hristos) un preot orbit de mândria ominească cu numele Ariu, după ce n'a putut să ajungă episcop în orașul Alexandria, a început a propovădui învățătura sa greșită și mincinoasă, prin care a tăgăduit dumnezeirea lui Isus. Aceasta învățatură rătacită a fost osândită în marele sa-bor al Bisericii noastre ținută la Nicea, unde Ariu pentru păcatul său a fost excomunicat din sinul Bisericii ui Hristos.

Asemenea lui Ariu obișnuiesc a face unii oamenii chiar și în zilele noastră. Se întâmplă că unii de aceștia, în îngâmfarea lor, — din pricina păcatelor sale ori din lipsa științei trebuincioase — neputându-și ajunge scopul de a urca treptele vredniciei preoțești în sinul Bisericii catolice, din răzbunare trec la alta Biserică chiar și împotriva convingerilor, unde apoi de-a rândul sunt primiți cu brațe deschise și li se dau chiar slujbe bisericești. Atari oameni a bună seamă nu vor ajunge a fi mucenici pentru Hristos.

Dintre multele și număroasele cazuri, când sfinții mucenici au dat mărturie despre credința lor în dumnezeirea lui Isus dăm aici întâmplarea *grăitorilor mucenici fără limbă*.

Pe vremea lui Hunnerich regele Vandalilor, la anul 484 (d. Hr.) s'a făcut sila asupra creștinilor din orașul Tipasa ca să primească de episcop pe unul din urmașii lui Ariu, care tăgăduia învățătura Bisericii despre dumnezeirea lui Hristos. Creștinii însă nu au vrut nici cu un preț să steie sub ascultarea unui episcop arian. După ce toate mijloacele silnice folosite pentru de a infrica pe creștini au fost fără rezultat, Hunnerich a dat aceea poruncă tirană, că tuturor acelor, cari se împotrivesc de a primi pe episcopul arian, să li se taie limba din rădăcină. Numai de cât 300 creștini au ajuns a fi jertfă acestei po-

runci nemiloase. Dar Dumnezeu în mod deosebit a preamarit pe acești credincioși mucenici, căci deși lipsiți de limbă, ei și după aceasta vorbeau ca și mai n'ainte în limbă de toți înțeleasă predicând cu nespusă însuflețire în tot looul, că Isus Hristos este Dumnezeu adevărat și de o ființă cu Tatăl. Vr'o 60 însi dintre acești martiri s'au refugiat în Constantinopol, unde locuitorii zilnic i-au văzut și i-au auzit vorbind.

Despre aceasta minune dau chizeșie mai mulți scriitori de pe aceea vreme. Astfel *Victor* de Vitens, care după ce descrie aceasta întimplare mai adaugă următoarele: „Cel ce nu crede aceasta minune, să mearga la Constantinopol, unde va vedea un subdiacon cu numele *Reparatus*, care este unul din ceata acelora, cărora li s'a tăiat limba, și va afla că și fără limbă vorbește bine și la înțeles, din care cauză sta în mare cinste la curtea împăratului Zeno“. Filosoful *Aeneas* de Gaza, care a trăit pe la anul 533 și care pre vremea, când acești mucenici erau în Constantinopol, locuia și el în acest oraș, scrie astfel: „Eu cu ochii mei am văzut și cu urechile mele i-am auzit pe aceștia vorbind și m'am mirat cum de fără limbă pot să vorbească atât de bine și la înțeles. Necrezând urechilor mele, am vrut să lă văd gură, deci am lăsat să-și deschidă gurile și am aflat, că limbile lor sunt tăiate din rădăcină. Mult m'am mirat, nu numai pentrucă știu să vorbească, dar că mai pot să trăiască.

Marcelin, cancelarul împăratului Iustinian mărturisește, că între mucenicii astfel chinuiți se găsea și un tiner mut din naștere, care îndată ce i s'a tăiat limba a început să grăiască.

Câteva cuvinte privitoare la minunile din Limpias.

de Pr. Bîrlea

Autorul Dl I. Vendel a scris o epistolă preotului actual din Limpias.

Preotul din Limpias Migueli îi răspunde:

Domnule Părinte!

În anul acesta (1920) cași în trecut s'au repețit toate: minuni, pelerinaje, și convertiri extraordinare. Împărați, împărătese, armata, persoane din toate societățile, până acuma mai mulți decât 100,000 au îngenunchiat înaintea Hristosului miraculos...

În Hristos frate

Eduardo a Migueli Gonzales
preot.

Dat în Limpias la 16 Nov. 1920

Cuvântul traducătorului către cetitori.

Când am cetit prima oară „*Crucea făcătoare de minuni din Limpias*“ mi-a venit în minte ca să fac o traducere pe limba română, căci am simțit, că ar fi potrivită între împrejurările de azi.

Hristos trăiește și azi cu Biserica sa una, sfântă, catolică și apostolică. Aceasta o arată minunile. Dela începutul creștinizmului până acuma, la mormintele sfinților sau întâmplat vindecări miraculoase, convertiri extraordinare, ba chiar nu de mult în 1854 sau făcut vindecări miraculoase la Lurd (Franța) apoi în anul 1897 la mormântul S. Tereza, și mai nou în Limpias.

Am dorit să fac traducerea aceasta din motivul, ca poporul nostru credincios să și afle mângăierea în religia cea adevărată, catolică.

În timpurile de acuma. Biserica este atăcată din partea dușmanilor, cumcă ar fi idololatră. Nu mai sporesc

vorbe. Cine zice astfel poftescă la Limpias, cerceteze cartea de vizită din sacristie, și se va convinge cumcă sunt subscriși peste 5000, cari au fost părtași simptomii miraculoase. Se vor convinge cumcă cinstirea icoanelor nu e idololatrie ci din contra, suntem datorii a onora sfintele icoane, ce se vede și de acolo, că Dzeu poruncește lui Moise să facă 2 heruvimi (Eșire 25.18) iar Dl. Hristos își lasă trăsăturile feței pe pânzătura Veroniceii, despre ce avem și azi urme în Roma, deci se pot convinge și dușmanii noștri că suntem cinstitori de icoane, dar nu idololatri.

Vor vedea contrării, că numai aceea biserică are viitor despre care a zis Hristos: „Nici porțile iadului nu-o vor învinge!” Cași cum ar vorbi și azi. „Iată eu cu voi sunt până la sfârșitul veacurilor!”

Poată că traducerea nu am făcut o într'un limbaj întru toate potrivit, rog s'a fie cetitorii cu iertare.

Doresc dela bunul Dzeu ca întâmplările aceste să fie urmate de recunoștința oamenilor față de biserică catolică și ca și Românii noștri să vadă puterea bunului Dzeu în legea lui adevărată!

Să servească ca o armă puternică contra atacurilor dușmanilor bisericii, să vadă că Hristos și azi ține numai cu biserica sa una, sfântă, catolică și apostolică.

Aceasta o dorește:

Călinești, la Sărbătoarea S. Ilie 1926.

Traducătorul.

Din catechism.

34. Poartă Dumnezeu grije și de noi?

Dumnezeu poartă grije și de noi, căci dela el căpătăm vieță sănătate, mâncare, îmbrăcăminte și toate bunătățile.

Mancare și îmbrăcăminte,
Sănătate, bună minte
Dumnezeu ne dăruiește,
El singur ne fericește.

Văzând oamenii deosebirea mare, care este între oameni în privința împărțirii bunurilor pămîntești, aceasta inegalitate i-i face să creadă că nu poate să fie o providință dumnezeiască, căci soarta celor

buni și celor răi corespunde atât de puțin valorii lor morale, încât așa se vede că toate sunt lăsate în voia sorții.

Față de aceștia trebuie să gândim că judecata noastră despre bunătatea ori răutatea oamenilor este supusă înșelăciunii și se referă numai la exterior, și că de multe ori este greșită.

În cele mai multe casuri, ne înșelăm judecând despre fericirea și nefericirea altora, de multe ori aceia, despre cari credem că sunt cei mai nefericiți se bucură de o liniște mare internă și de un calm sufletesc, care face să se simte ei cât se poate de bine, iar de alta parte aceia, cari se bucură de toate bunurile pămîntești sunt torturați de cele mai amare muștrări de conștiință, și mânati în continuu de puterea patimilor sale, suferă chinurile iadului încă aci pe pământ.

Și dreptii au păcate și greșeli, și și în oamenii cei răi se găsește ceva bun, și atunci Dumnezeu cel drept face bine, dacă deja aci pe pământ face într'o măsură oare care dreptate, resplătind și pedepsind, ca să ne dea prin aceasta chezeșia resplătirei în viața veșnică.

Dumnezeu poate să întărească prin încercarea dreptilor virtutea lor, iar pre cei răi i-i poate întoarce de pre calea păcatului prin arătarea îndurărilor sale bogate.

Vieța aceasta, cum spune sf. Grigorie Nazianzeanul este o cărare, care trebuie să ne conducă la Dumnezeu. Dumnezeu de multe ori confundă aceasta cărare, nu cumva să iubească oamenii cărarea, în locul împărăției cerești.

Adormirea Sf. Ane (25 Iulie).

Sfinții evangeliști și autorii sfintelor scripturi s'au ocupat continuu de persoana învățătorului lor dumnezeiesc, iar despre celelalte persoane, cari erau mai aproape de Isus Hristos au făcut numai scurtă amintire, astfel chiar și despre Preac. Verg. Maria scriu numai atâta, cât a fost de lipsă pentru a pricepe intruparea plină de grație a Mântuitorului nostru. Despre bunica Rescumpărătorului nostru, adecă despre mama Preac. Verg. Maria parte din scrierile Sf. Iacob, parte din tradițiune știm următoarele:

Sf. Ana (ce inseamnă grația, darul lui Dumnezeu) maica Preac. Verg. Maria fu născută în Vifleim, din sămânța preotească a lui Levi, taica seu a fost din familia lui Aron, iar maică sa din familia lui Iuda. Din pruncia ei a fost evlavioasă și a

implinit totdeauna voia Tatălui ceresc, așteptând cu dor pre Mesia.

Pre aceasta Vergură nevinovată și cu frica lui Dumnezeu a ales-o Provedința cerească să fie maica Preac. Verg. Maria, căci ajungând etatea fecioarei s'a măritat după Ioachim (ce înseamnă gătirea Domnului) un tiner piu și cu frica lui Dumnezeu din neamul lui David al împăratului.

Inse Dumnezeu nu a voit ca fiul său unul născut să vină în lume cu mărire împărătească, ci pentru a rușina trufia lumească a binevoit ca Rescumpărătorul să se nască atunci când familia regească a lui David a pierdut toată strălucirea pămintească.

Ioachim și Ana deși își trăgeau originea din neamurile cele mai de frunte, nu au avut averi mari, dar pentru aceea au viețuit în indestulire și cu frica lui Dumnezeu.

Ana a fost starpă, ceea ce în testamentul vechiu se ținea de mare nenorocire și rușine, ba chiar de pedeapsă a lui Dumnezeu. Dinșii n'au încetat a se ruga ferbinte să le dea Dumnezeu și lor un prunc, făcând promisiune cumcă pre pruncul născând îl vor sfinți, jertfînd lui Dumnezeu.

Și iată urmările au arătat că Dumnezeu n'a voit pre dânșii a-i pedepsi ci numai a-i întări în virtuți ca mai târziu cu atât mai tare să se bucure de pruncul lor.

Jertfa lor s'a primit și bunul Dumnezeu prin inger li-a dat de știre că s'a ascultat, cererea lor și cumcă toată lumea se va mira de pruncul lor și'l vor ținea fericit. Au nu va avea mai mare parte la nașterea aceasta darul lui Dumnezeu, decât natura?

Așa dară maica Rescumpărătorului s'a născut din sânge împărătesc și din părinți evlavioși. S'a născut fără macula păcatului strămoșesc, cum aceasta o învață sfânta noastră biserică. S'a născut din rădăcina lessei, Floarea cea curată, s'a născut vergură nemaculată, cea binecuvântată în valea aceasta a plângerii, Floarea câmpului și crinul strălucitor.

Sf. Ana e foarte fericită lângă leagănul pruncuței sale și a opta zi după naștere i-a pus numele Maria, la orientali Miria, ce se tâlcuește Doamna și steaua mării.

Ajungând Maria anul al treilea al vieții, părinții ei voind a satisface votului lor, au dus-o cu sine la Ierusalim, unde în coridoarele bisericii era un institut religios în care se creștau fetițe până la anul al 14-lea al vieții. În acel institut a dat'o sf. Ana pre mica ei Maria.

Încă înainte de ce ar fi ieșită Maria din acel institut religios, au repausat părinții ei Ioachim și Ana. În onoare Sf. Ana sunt zidite multe biserici. Osemintele ei în anul 710 d. Hr. au fost transportate la Constantinopol.

Calendar săptămânal.

25—31 Iulie 1926.

- 25. Dumineca IX d. Rusalii. (Ev. d. Mat. 14, 22) Adurm. S. Ana.
- 26. Luni. M. Ermolae.
- 27. Marți. M. Pantelimon.
- 28. Miercuri. Ap. Prohor, Nicanor.
- 29. Joi. M. Calinic.
- 30. Vineri. Ap. Sila, Silvan.
- 31. Sâmbăta. S. Eudochim.